

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418010600
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4418010600.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému J. W., pre prečin nebezpečného vyhrážania spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného J. W. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 01.04.2019, sp. zn. 4T/71/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24.07.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného J. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný J. W. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 28.03.2018 v čase približne o 23.20 hod. v obci T. pred rodinným domom číslo XX sa obžalovaný po predchádzajúcej hádke poškodenému vyhrážal smrťou, a to tak, že na poškodeného S. K., narodeného XX.XX.XXXX, bytom T. č. XX, ktorý stál na dvore rodinného domu najprv odsúdený Y. T. vystrelil nezisteným typom zbrane tri až štyrikrát, z toho dvakrát smerom do dvora a následne sa obžalovaný J. W. vyhrážal poškodenému slovami „Veď počkaj vrátim sa a ešte dnes zdochneš“ a tieto vyhrážky vzbudili u poškodeného S. K., narodeného XX.XX.XXXX, bytom T. č. XX, dôvodnú obavu z ich uskutočnenia.

Za to mu bol podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiť príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody 20 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil tým, že súd I. stupňa nevykonával všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Neboli predvolaní policajti OO PZ Štúrovo na ozrejmenie, prečo nezaistili stopy na mieste činu, keď bola hlásená strelba, prečo neboli odobraté vzorky na pušný prach, zaistená zbraň. Nebolo vykonané znalecké dokazovanie jeho zdravotného stavu, napriek tomu, že bol liečený u psychiatra, nebol predvolaný T., aby ozrejmil situáciu, chcel vypovedať. Bolo mu znemožnené uskutočnenie procesných práv a došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pretože podal žalobu na sudcu súdu I. stupňa, je presvedčený, že sudca porušil jeho práva na spravodlivý proces. Preto navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený, pretože žiadny trestný čin nespáchal a celý proces je zmätočný.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa nikomu nevyhrážal, neublížil a je to potvrdené aj vykonaným dokazovaním, uviedol, že lekár svedkyňu U. poslal na zubné vyšetrenie a lekár sa v tom vyzná lepšie. Zbytočne si odsedel rok vo vyšetrovacej väzbe. Snažil sa len zabrániť ublíženiu na zdraví.

Je v občianskoprávnom spore so sudcom a preto si myslí, že trest je nespravodlivý. Svedkyňu U. za krk nedržal, spoluobžalovaný nestrieľal a zbraň nevidel. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa je zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, súdom I. stupňa bol dostatočne zistený skutkový stav, konanie obžalovaného bolo správne právne kvalifikované a dôkazy sú vyhodnotené postupom 2 odsek 12 Trestného poriadku. Preto považuje záver o vine obžalovaného za správny a dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním, poukazujúc na výpovede poškodených. Uložený trest považuje za primeraný. Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného, najmä v časti, prečo túto považoval za účelovú a nelogickú a nepotvrdenú žiadnym z vykonaných dôkazov. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovediach svedkov a to predovšetkým poškodeného K. a taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného, ktorý popieral jednak konanie spočívajúce vo vyhrážkach zabitím sa poškodenému, tiež popieral fyzický kontakt a skutočnosť, že došlo k streľbe zo strany poškodeného T.. Súd I. stupňa správne vyhodnotil výpoveď obžalovaného ako nevierohodnú, poukazujúc okrem výpovede svedka K., na výpoveď svedkyne U., svedkyne K. a svedka A., pričom správne poukázal na skutočnosť, že s týmito dôkazmi korešpondujú listinné dôkazy a to prepis tiesňového volania poškodeného K. na políciu, z ktorého vyplýva, že už v čase, keď poškodený oznámil skutok na tiesňovú linku polície, uvádzal skutočnosti týkajúce sa streľby a taktiež lekárske správy potvrdzujúce zranenie svedkyne U.. Navyše s tvrdeniami vyššie uvedených svedkov korešponduje aj skutočnosť, že hoci obžalovaný popiera, že by odsúdený T. strieľal zo zbrane, vo svojej výpovedi uviedol, že vo svojom motorovom vozidle, ktorým sa spolu s odsúdeným dostali na miesto činu, mal svoju vlastnú zbraň. Navyše, ako na to už krajský súd poukázal, s výpoveďou svedka K. a svedkyne U. korešponduje výpoveď svedka A., ktorý potvrdil vo svojej výpovedi jednak fyzický útok na svedkyňu U. a taktiež aj skutočnosť, že pred rodinným domom poškodeného počul niekoľko výstrelov. Správne preto súd I. stupňa vyhodnotil výpovede týchto svedkov ako vierohodné a ktoré výpovede správne považoval za výpovede, ktoré neboli inými dôkazmi, okrem výpovede obžalovaného, spochybnené ani vyvrátené. Preto aj podľa názoru krajského súdu, z týchto dôkazov vo svojom súhrne, pričom ide o dôkazy priame, možno vyvodiť jediný logický záver, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný.

Tieto všetky dôkazy a okolnosti odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku. V napadnutom rozsudku súd I. stupňa náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a krajský súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona a trest uložený obžalovanému preto aj krajský súd považoval za primeraný a zodpovedajúci zákonu a preto krajský súd aj vo výroku o treste odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom I. stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.